

Historie-Lied van 't Wonder van het Heilig Bloed van Boxmeer, overgebracht naar Hoogstraten

Komt, Christene zielen staat wat stil
Aanhoort wat ik u zingen wil,
Van eenen priester, wil bemerken,
Die, onder 't lezen van de Mis,
Ging twijfelen aan Gods wonderwerken
Of dat het wel waarachtig is.

Zoodra de misdienst was gedaan,
Is stil de priester heengegaan,
Om de altaardoeken uittespoelen,
Aan een klein riviertje klaar,
Waar digtbij draaide eenen molen,
Zoodat het zag de molenaar.

Die keek juist door het molengat,
Als dat daarbij een priester zat;
Hij is alstoen tot hem getreden,
En zei: mijnheer, wat is u geschied?
Hebt ge u gekwetst of soms gesneden;
Dat gij alhier zo bloedig ziet?

Neen, sprak de priester toen terstond,
Ik ben aan 't ligchaam niet gewond;
Maar hoe het mijne ziel zal wezen,
Dat is aan Goed den Heer bekend!...
En hij vertelde het aan *dezen*,
dat et was van 't heilig Sacrament.

Hoe ook de priester spoelt of wascht,
Dat heilig bloed kleeft even vast;
Hij heeft den molenaar gebeden,
Dat hij 't geval verzwijgen zou;
En dat hij al die waardigheden,
Maar in zijn huis bewaren zou.

Neen! sprak de molenaar. Mijnheer,
Dat doe ik nooit of nimmermeer:
Waardoor het Roomsche geloof moet bloeien,
Hoort in de kerk te zijn gebragt;
Waar 't menig roosje kan doen groeien,
Door 's vromen menschen Godvruchtkracht.

Men heeft den doek toen triumphant,
Gebragt te Hoogstraaten, in Brabant;
Waarop steeds honderdduizend zielen
Komen, kreupel, doof en blind,
Om voor 't Heilig Bloed te knielen,
Waardoor men hulp en redding vindt.

Gaat naar Boxmeer in vast vertrouwen,
Doch, vrij van zonden, met berouw,
Daar zult gij uwen loon ontvangen,
Bij 's Heeren Jesus' Vleesch en Bloed.
Naar Boxmeer dus met vast verlangen,
En valt ook daar uw' God te voet!